

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/135/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120010028
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6120010028.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému P. U., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 2. decembra 2020, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Adriány Považanovej a JUDr. Štefana Nováka LL.M., odvolanie obžalovaného P. U., proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 16.06.2020, sp.zn. 1T/5/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného P. U. z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Označeným rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 16.06.2020 sp.zn. 1T/5/2020 bol obžalovaný P. U. uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 11.07.2019 v čase okolo 06.26 hod. v V. V., H. N. XXX/X., v uzavretom areály spoločnosti U. - U. M. s.r.o., v blízkosti stojana na tankovanie, pohonných hmôt, fyzicky napadol D. U., nar. XX.XX.XXXX, ktorý vtom čase tankoval ťahač z. X. I., ev. č. V.-XXXV. tak, že pristúpil ku nemu odzadu, kedy na neho zakričal, následkom čoho sa D. U. otočil a obvinený ho udrel päťou do oblastí hlavy, následkom čoho sa potkol o tankovaciu hadicu a spadol na zem, kedy v útoku obvinený pokračoval a udieral ho päťami do oblasti hlavy, do hornej časti tela aspoň 15-krát, pričom ho aj kopol aspoň 3-krát do oblasti hornej časti tela a kričal na neho „čo predáva za šroty“, následne poškodený vstal zo zeme a z miesta ušiel, čím mu spôsobil prasklinu záhľavovej kosti vľavo, pomliaždenie mäkkých tkanív a v ľavej záhľavovej oblasti, pomliaždenie - krvný výron vjarmovej krajine tváre, pomliaždenie dolnej tretiny hrudníka vľavo, ktoré zranenia si vyžiadali aj hospitalizáciu a celkovú dobu liečby a PN v trvaní 4 až 6 týždňov.

Za to obžalovanému uložil podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 46 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere jeden rok. Podľa § 49 ods. 1 Trestného zákona, výkon takto uloženého trestu odňatia slobody obžalovanému podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní dva roky. O uplatnených nárokoch na náhradu škody rozhodol podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku tak, že obžalovanému uložil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom poškodeným: D. U., nar. XX.XX. XXXX, bytom M.-M., M. X vo výške 1.115,- Eur a Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s., so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava, IČO: 35 937 874 na č. ú: F.XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS: XXXXXXXXXXXX vo výške 709,74 Eur.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas, t.j. v zákonom stanovenej lehote, odvolanie obžalovaný P. U., a to ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní, pričom takto podané odvolanie následne písomne zdôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne podaním zo dňa 19.08.2020. V jeho dôvodoch argumentoval tým, že od počiatku prípravného konania, v podstate od prvého výsluchu, popieral spáchanie skutku, keď uvádzal, že v kritický deň ráno v areáli firmy nevidel nikoho, nevidel tam ani poškodeného U., videl tam len vozidlo, na ktorom jazdil. On nepopieral ani to, že s poškodeným mal v minulosti konflikt, keď ho oklamal pri kúpe vozidla, ktoré ani nemohol prihlásiť na DI PZ, ale šlo o sumu 200,- Eur, tak to ďalej neriešil. On nemal dôvod útočiť na poškodeného, a pri vypočúvaní ihneď na druhý deň po skutku, v prítomnosti vyšetrovateľky a policajta uviedol tieto skutočnosti. Následne ho

vypočúvajúc prehladla, či nemá na tele príznaky nejakého zranenia, prehladli aj jeho odev, ktorý mal na sebe aj v deň skutku a pri tejto osobnej prehladke nezistili žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodnili záver, že on poškodenému zranenia spôsobil. Poškodený vypovedal, že on ho v minulosti nepoznal, vozidlo v roku 2019 mu mala predávať jeho manželka, čo však nie je pravda, pretože vlastnícky mohlo byť vedené na jeho manželku, ale predával mu auto on. Poškodený uviedol, že v kritický deň mal on na neho kričať, následne ho mal udrieť päťou do tváre, potkol sa, spadol na zem a tam ho bil päťami do hlavy a opakovane aj do rebier. Potom ušiel k bráne, túto preliezol, utekal smerom k čerpacej stanici F., odkiaľ chcel volať políciu, ale keď videl, že jeho auto z firmy odchádza, bez toho, že by na čerpačku vošiel, vrátil sa na firmu, nastúpil do firemného auta a išiel sa dať ošetriť na urgent do K.. Tam mu diagnostikovali zranenia popísané v lekárskej správe. On od počiatku namietal rozpory vo výpovedi poškodeného, ktoré sú tak závažné, že ju spochybňujú. Obžalovaný v ďalšej časti odvolania v podrobnostiach poukázal na rozpory vo výpovedi poškodeného ohľadne počtu úderov, ďalej na rozpory ohľadom ošetrenia na urgente vo K., ďalej časové nezrovnalosti z čerpacej stanice F., údajne oneskorený kamerový záznam o 20 minút. Pokiaľ ide o kamerové systémy firmy, bolo zistené, že on kamión naštartoval o 06.32,40 hod. a odchod z areálu bol zaznamenaný o 06.34,54. Z týchto údajov je zistiteľné, že v takomto časovom intervale nemohol stihnúť útok na poškodeného. Navyše okresný súd postupoval nesprávne, pokiaľ odmietol vykonať návrh jeho obhajkyne na doplnenie dokazovania, najmä vo vzťahu k osobe poškodeného. Záverom svojho odvolania krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku v celom rozsahu s tým, aby vec vrátil súdu prvého stupňa s pokynom, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, pretože sa v konečnom dôsledku domáha oslobodenia spod obžaloby v zmysle § 285 písm. c) Tr. por.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací z podnetu podaného odvolania obžalovaným v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým tento odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Mal na zreteli i svoju povinnosť v tom smere, že na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním obžalovaného vytýkané prihliadol, ak by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného P. U. nebolo podané dôvodne.

Z pohľadu krajského súdu je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12/ Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, trestu a náhrady škody. Krajský súd ďalej považuje za potrebné zdôrazniť, že súd prvého stupňa prejednávaneému prípadu venoval náležitú pozornosť. Na hlavnom pojednávaní dňa 16.06.2020 vykonal výsluch obžalovaného, svedka (zároveň poškodeného) D. U., ďalej svedka U. M., vykonal výsluch tiež znalca U. U. V. Q. P., ktorý vo veci vypracoval písomné odborné vyjadrenie, za splnenia procesných podmienok § 263 ods. 1 Tr. por. prečítal výpoveď svedkyne L. R. U., v zmysle § 273 ods. 3 Tr. por. odmietol návrh obhajkyne obžalovaného na doplnenie dokazovania, a to zabezpečiť odpis registra trestov poškodeného a zisťovať stav jeho trestného stíhania v I. a nakoniec v zmysle § 269 Tr. por. prečítal obsah jednotlivých listinných dôkazov, zadokumentovaných v obsahu trestného spisu. Na podklade takto vykonaného dokazovania potom súd prvého stupňa dospel k správnym nielen skutkovým, ale i právnym záverom v tom smere, že to bol práve obžalovaný, ktorý dňa 11.07.2019 v skorých ranných hodinách v V. V. na H. N. v uzavretom areáli konkrétnej firmy poškodenému D. U. úmyselne ublížil na zdraví.

Pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku v tejto súvislosti argumentoval tým, že zavinenie obžalovaného v zmysle obžaloby bolo vykonanými dôkazmi nepochybne preukázané. Usvedčovaný je predovšetkým výpoveďou jediného priameho svedka, a to poškodeného D. U., ktorý podrobne a zhodne s obsahom svojej výpovede z prípravného konania dokazoval, ako bol dňa 11.07.2019 v skorých ranných hodinách napadnutý obžalovaným, pričom vysvetlil aj jeho pohnútku, a to jeho výhrady ohľadom kúpy osobného motorového vozidla zn. Y. Z. od jeho manželky, čo bolo predmetom útoku obžalovaného už v minulosti, pričom tento útok aj hlásil majiteľovi firmy M., ktorý v procesnom postavení svedka túto skutočnosť potvrdil. Okrem subjektívneho dôkazu, a to výsluchu poškodeného U. vinu obžalovaného potvrdzujú aj objektívne dôkazy, a to odborné vyjadrenie

znalca U.. Q., ktorý verifikoval mechanizmus vzniku zranení poškodeného spôsobom tvrdeným poškodeným, popísal jeho zranenia, ktoré aj bodovo ohodnotil. Obžalovaný je ďalej usvedčovaný aj výstup z GPS signálov kamiónov obžalovaného a poškodeného z predmetného dňa, z ktorých vyplýva, že v ten deň sa v areáli firmy nachádzali len ich kamióny a obžalovaný mal dostatočný časový priestor na poškodeného zaútočiť. Rovnako vierohodnosť výpovede poškodeného podporuje aj ďalší objektívny dôkaz, a to výstup z kamerového systému ČS F. z predmetného dňa, kde je vidieť poškodeného ako sa približuje bosý k ČS, obzerá sa, a asi po 5 min. sa vracia späť do areálu firmy. Tento záznam potvrdzuje tvrdenie poškodeného, že pri napadnutí obžalovaným stratil obuv, že utekal na ČS, ale, že tam nedošiel, lebo videl ako obžalovaný odchádza z areálu firmy na svojom kamióne.

Obhajoba obžalovaného, ktorý sa snažil spochybníť vierohodnosť výpovede poškodeného tým, že poukázal na možnosť, že poškodený mohol byť napadnutý aj niekým iným, nejakou treťou osobou, pretože areál firmy vtedy ešte nebol odzadu uzavretý, okresný súd neuveril a považoval ju len za snahu obžalovaného zbaviť sa trestnej zodpovednosti za žalovaný skutok. Jeho obhajoba bola nelogická, keď vykonaným dokazovaním - jeho výpoveďou, ani výpoveďou poškodeného nebolo preukázané, že v areáli firmy sa nachádzala tretia osoba. Podľa názoru okresného súdu poškodený nemal dôvod klamať. Súd nezistil žiadny dôvod, prečo by si poškodený uvedený útok vymyslel, navyše, keď naňho obžalovaný už v minulosti zaútočil, čo potvrdil aj majiteľ firmy svedok M..

V reakcii na odvolacie námietky obžalovaného krajský súd zdôrazňuje, že vyššie uvedené dôvody, ktorými argumentoval okresný súd ohľadom zavinenia obžalovaného si v celom rozsahu osvojil, sú uvedené vyššie a bolo by nadbytočné ich na tomto mieste znovu opakovať. Žiada sa zdôrazniť, že ani krajský súd vo veci nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by vierohodnosť výpovede poškodeného D. U. akýmkoľvek spôsobom spochybňovala. Pokiaľ boli v prípravnom konaní vo veci zabezpečené z firmy MK V. V. výstupy z GP systémov kamiónov - ťahačov, časové údaje sú presne zistiteľné z obsahu trestného spisu (č.l. 40 až 50) a navyše sa ich obsahom podrobne zaoberal aj súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia (strana 6).

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ ide o uložený trest obžalovanému, žiada sa z pohľadu krajskému súdu pripomenúť, že Trestný zákon v sankcii ust. § 156 ods. 1 Tr. zák. umožňuje jeho páchatelovi uloženie trestu odňatia slobody v sadzbe až na dva roky. Správne prvostupňový súd nezistil u obžalovaného žiadne okolnosti, ktoré by mu v rámci úvah o výmere trestu príťažovali, resp. poľahčovali. Z aktuálneho odpisu z registra trestov (č.l. 274) je síce zistiteľné, že v tomto nemá žiaden záznam, avšak vzhľadom na väčšie množstvo priestupkov, za ktoré bol v minulosti administratívne riešený, mu okresný súd správne nepriznal v jeho prospech poľahčujúcu okolnosť, že by viedol v minulosti riadny život. Uložil mu ročný trest odňatia slobody s podmienčným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby na dva roky, ktorý aj krajský súd považuje za primeraný všetkým okolnostiam prípadu. Predovšetkým obžalovaný si musí v prvom rade uvedomiť, že prípadné nedorozumenia nemožno riešiť spôsobom, ktorý použil v súdenom prípade, bol mu uložený skôr mierny trest a pre prípad opakovania trestnej činnosti by mohol byť súdom už postihnutý nepochybne prísnejšie.

Keďže prvostupňový súd nepochybil ani vo výroku o náhrade škody, krajský súd odvolanie obžalovaného, považujúc ho v celom rozsahu za nedôvodne podané, zamietol postupom podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.